

**ВІННИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ
МИХАЙЛА КОЦЮБИНСЬКОГО**
Інститут історії, етнології і права
Кафедра всесвітньої історії

ДИПЛОМНА РОБОТА

на тему: «Голлівуд. Історія німого кіно. 1913-1927.»

Студентки 4 курсу БП/У групи
Галузь знань 0203 Гуманітарні науки
Спеціальності 6.020302 Історія
Українець Вероніки Миколаївни

Науковий керівник:

доц. Кравченко Павло Миколайович

Національна шкала _____

Кількість балів: _____ Оцінка: ECTS _____

Голова комісії _____

(підпис)

(ініціали, прізвище)

Члени комісії _____

(підпис)

(ініціали, прізвище)

_____

(підпис)

_____

(ініціали, прізвище)

_____

(підпис)

_____

(ініціали, прізвище)

Зміст

1. Вступ.....	3
2. Розділ I. Зародження кінематографу в Голлівуді.....	7
1.1. Народження кіно.....	7
1.2. Створення Голлівуду як центру кіноіндустрії.....	14
3. Розділ II. Система Голлівудських цінностей.....	22
2.1. «Система зірок» як перше характерне явище Голлівуду.....	22
2.2. Історія виникнення і значення премії «Оскар».....	29
4. Розділ III. Символи епохи німого кіно.....	38
3.1. Чарлі Чаплін. Життя і творчість.....	38
3.2. Девід Уорк Гріффіт. Батько класичного кінематографу Голлівуду..	56
5. Висновки.....	69
3. Список використаних джерел та літератури.....	70
4. Додатки	73

Вступ

Історія кіно народжується у ХХ ст., в епоху «переродження» світу, додання старих стереотипів та норм. Можна стверджувати, що для піонерів кінематографу кіно було чимось на кшталт «одухотворення» старого і статичного. Кінематограф з пеших годин свого існування, з перших своїх кроків уперед чітко зайняв свою позицію, яка зберігається, трансформується й збагачується і сьогодні. Зараз кіно – це явище не тільки суто мистецьке, в ХХІ ст. кіно має безліч функцій, які діють на маси: естетичну, просвітницьку, регулюючу, комерційну. Говорити про такі аспекти важко, тому що людина сьогоднішня не може об'єктивно виділити і осмислити роль кінематографу в своєму житті. Як і кожен з видів мистецтва, кіно стрімко розвивається, але, на жаль, ми не віддаємо належне тим, хто почав створювати фільми, не маючи нічого за собою, ми забуваємо, що перш ніж кіно набуло вигляду сучасного, пройшло крізь епоху, яка визначила подальший розвиток даного мистецтва – епоху німого кіно.

Актуальність даної теми полягає в тому, що кіно зараз – це найбільший бізнес, найвпливовіша школа, найпоширеніша розвага. Сучасній людині важко уявити собі життя без нього. Можемо з впевненістю зазначити, що без відео і кіно сучасне покоління навіть не зможе коректно сприймати інформацію, яка надходить з навколишнього світу. Кінематограф саме як галузь мистецтва з'явився на початку ХХ ст., і за період свого розвитку набував нових ознак, явищ, маркерів тощо. І кожен етап цього розвитку був визначним в формуванні сучасної кіно – культури. Але, якщо сьогодні кіно 50-60 –х р. Досить популярне серед деяких кіл, то епоха «Великого німого» є майже забутою. Німе кіно багато в чому переважає звуковому, тому що передати певні емоції, діючи на глядача у «3-Д» форматі легше, ніж викликати задумані емоції лише за допомогою зорових образів. Також слід звернути увагу на історію Голлівуду, як початку нової ери не тільки в кіно, а і в мистецтві в цілому, коли комерційні підрахунки переважили мистецьку вартість. Система Голлівуду працює до сих пір, впливаючи на маси з нечуваною силою, про яку ніхто навіть не здогадується. Тому, на мою думку, варто було б розглянути історію кінематографу саме через призму «Великого німого» в Голлівуді.

Об'єктом дослідження можна вважати кінематограф, який тільки починає своє існування.

Предметом дослідження є розвиток німого кіно, розробка наукових відкриттів, пов'язаних з його розвитком, зв'язки німого кінематографу з світом, його система, закони, особливості в Америці і як наслідок створення і подальший розвиток Голлівуду як принципово нового явища у світі.

Хронологічні межі дослідження – від початку ХХ ст. до створення першого звукового фільму в 1927 р. («Співак джазу»).

Історіографія проблеми.

Проблема німого кіно є необхідною для розгляду в нашій країні, тому що вивчаючи історіографію історії німого кіно, стає зрозуміло, що дуже мало дослідників саме в Україні зосередили свою увагу на даному питанні. Зараз, відходячи від старих стандартів в науці та літературі загалом, постає проблема перенасиченості радянською літературою, або ж відсутності праць, присвячених даному питанню, написаних українською мовою. Але все ж таки сьогодні, коли Україна намагається відійти від штампів минулого, відчувається «прорив» у написанні, виданні і перекладі важливих історичних праць.

Розглядаючи дану тему, звісно почати варто було б з створення кінематографу взагалі, дізнатись тенденції тогочасного світу по відношенню до кіно та умови його виникнення і розвитку. Багатотомник Ж. Садуля «Загальна історія кіно» починає історію кіно з кінця ХІХ ст., починаючи з передумов створення кінематографу, перших винаходів в світі, які передували створенню кіно. Ж. Садуль розглядає історію кіно в світовому контексті, без якого не можливо було б відділити суто американський чи суто голлівудський кінематограф.

Є. Тепліц, польський мистецтвознавець і критик, також зібрав до праці основні етапи створення і розвитку кіно в світі. Особливу цінність для розглядання даної теми мають розділи про кіно епохи джазу та особливості американського кінематографу.

Вивчаючи Голлівуд, як особливе явище, праця О. Карцевої «Зроблено в Голлівуді» мала особливу цінність. В структурі своєї роботи О. Карцева подала досить чітке розмежування, але не за хронологічною послідовністю, а за

характерними ознаками Голлівуду, такими як конвеєрне виробництво, комерційність, система зірок, тощо. О. Карцева подала цікавий аналіз цих особливостей Голлівуду, підкріплюючи їх фактажем, але не перенасичуючи.

Праця В. Головського «Зірки німого кіно» містить історичний аналіз епохи, під час якої формувались «зірки» кінематографу, і кожному з цих видатних особистостей було згадано детальним аналізом життя і творчості. В книзі багато уваги приділено усім видатним діячам епохи початку і розквіту німого кіно.

О. Мусієнко також аналізувала і сам період, і митців, які працювали в епоху «Великого німого». В книзі «Міфи і реальність кінематографії Заходу» вона не тільки відокремила особливості кінематографу Європи від американського кіно, але і проаналізувала політику правлячих верхівок по відношенню до кіно, наділила чіткими ознаками кожного з митців періоду, а також висвітлила ставлення до кінематографу різних соціальних станів.

Також О.Мусієнко приділила багато уваги історії та умовам створення Кіноакадемії як одного з наслідків впливу ідеології Голлівуду.

Для передачі основного духу епохи німого кіно, було обрано для представлення двох її найвидатніших представників – Ч. Чапліна та Д. Гриффіта. Звісно, не можна забувати і про інших «корифеїв» німого кіно Америки – таких як М. Пікфорд, Д. Фернбенкс, Л. Гіш, та ін. Але для дослідження даної теми було обрано більш відомих для пересічної аудиторії митців, через розуміння творчості яких можна пояснити сутність німої епохи в кінематографі.

Автобіографія Ч.Чапліна «Про себе і свою творчість» допомогла нам відтворити умови для роботи і ставлення до життя людини, яка народилась на зламі двох століть, і яка змогла підкорити своїй особистості цілі епохи, створивши перший образ, впізнаваний у всьому світі – образ маленького Чарлі. Можливо, з цього моменту можна рахувати існування такого явища, як масова культура, тому що у світі початку ХХ ст. не було людини, яка б не знала маленького Чарлі як близького приятеля.

Метою роботи є висвітлення історії кінематографу, розглядаючи через призму епохи німого кіно в Голлівуді, аналіз і спроба поєднати Голлівуд на

початку свого існування і у наш час, а також передати дух німого кіно через творчість Ч. Чапліна та Д. Гриффіта.

Для досягнення мети було застосовано **методи** проблемного пошуку, зорового аналізу, співставлення а також художнього осмислення.

Структура роботи

Дана робота складається з вступу, трьох розділів, висновків, списку використаної літератури і п'ятих додатків. Загальний обсяг роботи становить 76 друкованих сторінок.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

1. Баскаков В.Е. Фильм – движение эпохи / В.Е. Баскаков. – М.: Искусство, 1989. – 159 с.
2. Евгенов С. Дагерр, Ньепс, Тальбот. К столетию открытия фотографии. [Электронный ресурс] / С. Евгенов – Режим доступа до ресурсу: http://royallib.com/book/evgenov_s/dagerr_neps_talbot_k_stoletiyu_otkritiya_fotografii. • .
3. Теплиц Е.Л. История киноискусства 1928-1933 / Е.Л. Теплиц. – М. : Прогресс, 1971. – 380 с.
4. Садуль Ж. Всеобщая история кино. Т. 1 / Жорж Садуль. – Москва, 1958.
5. Бондаренко Е.А. Путешествие в мир Кино. / Е.А. Бондаренко. – М. : ОЛМА-ПРЕСС Гранд, 2003. – 293 с.
6. Карцева Е.Н. Сделано в Голливуде/ Е. Н. Карцева –М. «Искусство», 1964, 260 с.
7. Паркинсон Д. Кино /Д. Паркинсон –М, «Росмэн», 1996, 235 с.
8. Рогова В. Д. Мекка кинобизнеса [Электронный ресурс] / В. Д. Рогова – Режим доступа до ресурсу: http://www.ng.ru/style/2004-09-15/8_hollywood.html.
9. Садуль Ж. Всеобщая история кино. Т. 2 / Жорж Садуль. – Москва, 1958.
10. Юренев Р.А. Краткая история Киноискусства / Р.А. Юренев. – М. : Академия, 1997. – 145 с.
11. Головской В. С. Звезды немого кино [Электронный ресурс] / В. С. Головской. – 1968, 240 с. – Режим доступа до ресурсу: <https://www.litmir.info/br/?b=231904>.
12. Головской В.С. Мифы и реальность / В.С. Головской. - М, 1966, 323 с.
13. Киносценарии. – 2006. – №2-3. – С. 24–26.
14. Мусиенко О. С. В лабиринте иллюзий. Мифы и реальность кинематографа Запада / О. С. Мусиенко. – Киев, 1987. – 278 с.
15. Мусієнко-молодша О. Приз отримує продюсер / О. Мусієнко-молодша // Науковий вісник Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені І. К. Карпенка-Карого. - 2015. - Вип. 16. - С. 84-89. - Режим доступа: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvkkarogo_2015_16_11.

16. Zukor A. The Public Is Never Wrong / Adolph Zukor [with Dale Kramer]. — New York : G. P. Putman's Sons, Van Rees Press, 1953. — 309 p.
17. Дунаевский А., Генералов Д. Премия «Оскар». Претенденты и победители / А. Дунаевский, Д. Генералов, — Винница : 1997. — С. 14.
18. Авенариус Г. А. Чарльз Спенсер Чаплин. Очерк раннего периода творчества / Г. А. Авенариус. — Москва, 1960. — 320 с.
19. Чаплин Ч. С. О себе и своем творчестве. Т. 1 / Ч. С. Чаплин . — Москва, 1976. — 367 с.
20. Чаплин Ч. С. О себе и своем творчестве. Т. 2 / Ч. С. Чаплин . — Москва, 1976. — 367 с.
21. Комики мирового экрана [Электронный ресурс]. — 1966, 45 с. — Режим доступа до ресурсу: <http://www.rulit.me/books/komiki-mirovogo-ekrana-download-free-421319.html>.
22. Кукарин А. В. Чарльз Чаплин и его фильмы / А. В. Кукарин. — Москва: Наука, 1966. — 173 с.
23. Робинсон Д. Чарли Чаплин. Жизнь и творчество / Д. Робинсон. — Москва: Радуга, 1989. — 671 с.
24. Американский кинематограф. // Знание. — 1980. — №7. — С. 27–28.
25. Куракин А. В. Чарли Чаплин. Издание второе, доработанное и дополненное / А. В. Куракин. — Москва: искусство, 1988. — 278 с.
26. Садуль Ж. Всеобщая история кино. Т. 3 / Жорж Садуль. — Москва, 1961.
27. Садуль Ж. Всеобщая история кино. Т. 4 / Жорж Садуль. — Москва, 1982.
28. Садуль Ж. История киноискусства (от его зарождения до наших дней) под редакцией Г. А. Авенариуса / Жорж Садуль. — Москва, 1957. — 456 с.
29. Трауберг Л. Т. Избранные произведения. Д. У. Гриффит. Т. 2 / Л. Т. Трауберг. — Москва: Искусство, 1988. — 246 с.
30. Блейман М. Гриффит и драма // Американская кинематография. Т.1. Д.У. Гриффит / М. Блейман - М.: Госкиноиздат, 1944. - С. 17-38.
31. Бунюэль Л. Раскадровка, или Синеграфическая сегментация // Из истории французской киномысли: Немое кино, 1911-1938 г.г. Л. Бунюэль - М.: Искусство, 1988. С. 119-123.

32. Фернан Л. Живопись и кино // Из истории французской киномысли: Немое кино, 1911-1938 г.г /Л. Фернан. - М.: Искусство, 1988. - С. 138-139.
33. Мартен М. Язык кино /М. Мартен - М.: Искусство, 1959. – 292 с.
34. Цивьян Ю.Г. «Человек с киноаппаратом» к расшифровке монтажного текста
Монтаж: Литература. Искусство. Театр. Кино / Ю. Г. Цивьян - М.: Наука, 1988. - С. 78-98.
35. Эйзенштейн С. Г. Диккенс, Гриффит и мы. Американская кинематография.
Т.1. Д.У. Гриффит / С. Г. Эйзенштейн. – Москва: Госкиноиздат, 1944. – С. 39-88.
36. Девид Ллевелин Уорк Гриффит. Биография [Электронный ресурс] – Режим
доступу до ресурсу: [http://www.kino-
teatr.ru/kino/director/hollywood/52054/bio/](http://www.kino-teatr.ru/kino/director/hollywood/52054/bio/).
37. E. Umberto. On the Contribution of Film to Semiotics // Film Theory and
Criticism. N.Y., Oxford: Oxford University Press, 1979. - P. 217-233.
38. Девид Ллевелин Уорк Гриффит. Биография [Электронный ресурс] – Режим
доступу до ресурсу: [http://www.kino-
teatr.ru/kino/director/hollywood/52054/bio/](http://www.kino-teatr.ru/kino/director/hollywood/52054/bio/).